

ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
THE INFLUENTIAL FACTORS TOWARD POLITICAL PARTICIPATION
CULTURE OF PEOPLE IN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
IN MUEANG CHACHOENGSAO

วิลาวัลย์ ศรีสว่าง

WILAWAN SRISAWANG

อัมรินทร์ นาคณัฐเศรษฐ์

AMMARIN NAKNUTTHASET

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

RAJABHAT RAJANAGARINDRA UNIVERSITY

ฉะเชิงเทรา

CHACHOENGSAO

รับบทความต้นฉบับ : 20 พฤศจิกายน 2561

ตอบรับการตีพิมพ์บทความ : 21 มีนาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรม ระดับวัฒนธรรม และวิเคราะห์วัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ จำนวน 116,292 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane ได้ 398.62 เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้และทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.53) และระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.53) เช่นกัน สำหรับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยที่ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือก คือ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงมีต่อโครงสร้างทางการเมือง (X_1) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง (X_3) และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ (X_4) และส่งผลทางบวกต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีค่าเท่ากับ 0.21, 0.19 และ 0.09 ตามลำดับ เขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบได้คือ

$$\hat{y} = 1.52 + 0.21(X_1) + 0.19(X_3) + 0.09(X_4)$$

คำสำคัญ : วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง, การมีส่วนร่วมทางการเมือง, ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ABSTRACT

This quantitative research aims to study on culture in the culture level and to analyze the culture that affects to the political participation of villagers in sub-district administrative organization, Mueang Chachoengsao. The formula of Taro Yamane was used to categorize the sample at 398.62, to achieve data integrity, the 400 samples was selected by the simple sampling method. The 5 rating scale questionnaires were used to collect data, IOC values ranging above 0.50, the reliability score at 0.95 The statistical used to analyze the data are Mean, Standard Deviation and Multiple regression analysis.

The research found that the influential factors toward political participation culture of people indicated at average level ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.53) and in the cultural level of political participation of villagers indicated at average level ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.53). A linear relationship with the studied factors were statistical significant at 0.05 The best predictive variable was selected as inclination factors towards the administrative structure (X 1), personal inclination factor towards political activities (X 3), and benefit factors (X 4) The positive direction of the political participating culture indicated at 0.21, 0.19 and 0.09 respectively, which can be written as predictive equations in the raw score format as follows:

$$\hat{y} = 1.52 + 0.21(X_1) + 0.19(X_3) + 0.09(X_4)$$

Keywords : Political participation culture, Political participation, Political participation factors

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ดังที่ Chanthaphan (2008, pp. 15-16) ได้กล่าวไว้ว่า “ทุกวันนี้วัฒนธรรมระบบอุปถัมภ์กลับยิ่ง “สยายปีก” ครอบคลุมทุกภาคส่วนของประเทศในหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และกลายเป็น “ความเคยชิน” เป็นนิสัยหรือเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติแบบปกติของคนไทยไปแล้ว เช่น เมื่อข้าราชการถูกตำรวจจรรยาบรรณไต่ถามข้อหาข้อกล่าวหา สิ่งแรกที่คนไทยคิดคือ มีคนรู้จักที่เป็นตำรวจแล้วพอจะช่วยเราได้หรือไม่ ในทางกลับกันผู้ที่ไม่นิยมหรือต่อต้านระบบอุปถัมภ์กลับประสบปัญหาในการทำงานและถูกมองว่า “แปลก” เช่น กรณีการแต่งตั้งพี่น้อง พรรคพวกเพื่อนฝูงให้ได้รับตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงานที่ตนมีอำนาจ หากใครไม่ทำเช่นนี้ก็จะสร้างความไม่พอใจให้แก่บรรดาพี่น้อง พรรคพวกเพื่อนฝูง และหาว่า “ไม่เอาพี่น้องน้อง” หรือ “ไม่เอาเพื่อนเอาฝูง” แม้ระบบไพร่ และระบบศักดินาจะถูกยกเลิกไปในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่ก็ได้ทำลายความสัมพันธ์ในลักษณะอุปถัมภ์ให้หมดไปจากสังคมไทยตรงกันข้าม เมื่อบทบาทของ พ่อค้า เพิ่มมากขึ้นนับแต่การเปิดเสรีทางการค้ากับชาติตะวันตกภายหลังการทำสนธิสัญญาเบาว์ริง ยิ่งเป็นการดึงคนกลุ่มพ่อค้าจากระบบทุนนิยมให้เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมแบบอำนาจนิยมและความสัมพันธ์ระบบอุปถัมภ์ด้วย กลายเป็นวัฒนธรรมรูปแบบใหม่เรียกว่า วัฒนธรรมทุนนิยมมอริลลิตี้” ซึ่ง Almond and Powell (1966, p. 50) ได้กล่าวว่า “วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นความรู้สึกหรือการอบรมที่คนแต่ละคนได้รับ ซึ่งทำให้การกระทำของคนแต่ละคนนั้นมีความหมาย แต่เป็นส่วนของปรากฏการณ์ที่เป็น “อัตวิสัย” (Subjective realm) และหมายถึงแบบของทัศนคติ ค่านิยม ความรอบรู้ ตลอดจนความรู้สึกของบุคคลต่อวัตถุทางการเมือง (Political objects) ซึ่งหมายถึงระบบการเมืองจนถึงจุดเล็ก ๆ

ทางเมือง เช่น นักการเมือง เป็นต้น” นอกจากนี้ Almond and Verba (1965, p. 362) ยังชี้ให้เห็นว่า แบบแผนของทัศนคติของบุคคลที่มีต่อระบบการเมือง พิจารณาได้จากความโน้มเอียง 3 ลักษณะ คือ 1) ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการรับรู้ (Cognitive orientation) เป็นความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมือง 2) ความโน้มเอียงเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก (Affective orientation) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมือง 3) ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการประเมินค่า (Evaluative orientation) เป็นการใช้ดุลพินิจและการตัดสินใจในการให้ความเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมและปรากฏการณ์ทางการเมือง เมื่อวิเคราะห์ความหมายจะเห็นได้ว่า กระบวนการเรียนรู้และอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political socialization) ของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองนั้นจะเริ่มต้นจากการรับรู้และความเข้าใจต่อระบบการเมืองเป็นเบื้องต้น เมื่อบุคคลมีความรู้ความเข้าใจอย่างไรต่อระบบการเมืองส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมืองอย่างไรแล้วจะพัฒนาต่อไปเป็นความรู้สึก ความรู้สึกดังกล่าวอาจจะเป็นได้ทั้งความพอใจและไม่พอใจ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย จากนั้นจะพัฒนาเป็นความเชื่อ และนำไปสู่การใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจว่ามีบทบาทอย่างไร หรือไม่ต่อระบบการเมือง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินค่าของระบบการเมืองในขั้นสุดท้ายนั่นเอง (Almond & Verba, 1965, p. 368)

นอกจากนี้ SriMahawaro (2011, p. 4) ได้กล่าวว่า “จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยนั้นมีลักษณะไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง นอกจากลักษณะทางวัฒนธรรมทางการเมืองแล้วยังมีระบบการเมืองที่ยังมีอิทธิพลอยู่ในสังคมไทย ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในสังคมการเมืองไทย ระบบการเมืองเหล่านี้ได้ฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทยตราจนถึงปัจจุบัน” ดังที่ Thamrongthanyawong (2013, p. 30) ได้แสดงทรรศนะว่า ปัญหาของวัฒนธรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนไทย แสดงให้เห็นถึงว่าวัฒนธรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนไทยไม่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะประชาชนโดยทั่วไปเชื่อว่าการเมืองหรือการบริหารประเทศเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยบางกลุ่มเท่านั้น อีกประการหนึ่งคนไทยยังเห็นว่า การเมืองเป็นเรื่องของผลประโยชน์อย่างชัดเจนเกินไป การเมืองเป็นเรื่องของความสกปรก ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ประชาชนขาดความศรัทธาหรือความกระตือรือร้น ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ถ้าเข้ามาก็มักจะมีวัตถุประสงค์อย่างอื่น เช่น เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินทองหรือการช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ใช่เป็นเรื่องของจิตสำนึกทางการเมือง ลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองคนไทยอีกประการหนึ่งที่ไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ การยอมรับในอำนาจนิยมของความเป็นข้าราชการ นั่นคือ ประชาชนโดยทั่วไปมองว่าข้าราชการเป็นชนชั้นผู้นำเมื่อข้าราชการแนะนำหรือชักจูงไปในทางใดประชาชนจึงมักจะปฏิบัติตามโดยไม่ได้แย้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตย ซึ่ง McClosky (1968, p. 252) ได้กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมืองคือกิจกรรมต่าง ๆ โดยสมัครใจ ซึ่งสมาชิกในสังคมมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการเลือกผู้ปกครองประเทศ การกำหนดนโยบายสาธารณะ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสาร การอภิปรายการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเข้าร่วมประชุมการบริจาคเงินและการติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลักษณะการกระตือรือร้นของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอาจพิจารณาได้จากอาการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ การลงคะแนนเสียงตามบัญชี การเขียนและกล่าวสุนทรพจน์ การรณรงค์หาเสียง การแข่งขันกันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ไม่รวมถึงกิจกรรมที่ไม่สมัครใจ เช่น การเสียภาษี การเป็นทหาร และหน้าที่ด้านตุลาการ”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเป้าประสงค์การวิจัยเชิงพื้นที่ชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองจะเข้ จังหวัดฉะเชิงเทรา ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญ เพราะว่าวัฒนธรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง

แบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงระบอบการปกครองได้ นั่นก็คือ ประเทศไทยที่ประชาชนมีระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงย่อมแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยสูง แต่ประเทศไทยที่ประชาชนมีระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำย่อมแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยต่ำไปด้วย ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นไปเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อวิเคราะห์วัฒนธรรมส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประโยชน์การวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ทำให้ทราบถึงระดับวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ทำให้ทราบถึงผลการวิเคราะห์ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อการพัฒนาหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้มีระดับที่ดีและเหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ โดยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำแนวทางที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมืองปกครองส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมืองส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมืองส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. ปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 18 องค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสิ้น 116,292 คน (Local Administration Department, Ministry of Interior, 2016, online) กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Yamane, 1973, p. 125) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ได้เท่ากับ 398.62 เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเกิดความสมบูรณ์และมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ลำดับที่	องค์การบริหารส่วนตำบล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ท่าไข่	10,400	25
2	บ้านใหม่	2,830	27
3	คลองนา	4,919	20
4	บางตีนเป็ด	8,614	20
5	บางไผ่	4,903	15
6	คลองจุกกระเเมอ	2,882	33
7	บางแก้ว	6,231	35
8	บางขวัญ	6,840	34
9	คลองนครเนื่องเขต	6,229	21
10	วังตะเคียน	6,403	22
11	โสธร	6,403	29
12	บางพระ	5,774	20
13	บางกะไ	4,175	18
14	หนามแดง	3,176	14
15	คลองเปรง	10,199	20
16	คลองอุดมชลจร	8,647	18
17	คลองหลวงแพ่ง	11,674	19
18	บางเตย	5,993	10
รวม		116,292	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ สถานภาพในครอบครัว ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ อายุ รายได้ และศาสนา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ที่ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลักของวัฒนธรรมทางการเมืองของ Walter (1975, pp. 6-7) จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมือง ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ และส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ Verba, Nie and Kim (1978, pp. 53-54) จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน และด้านการติดต่อเป็นการเฉพาะ

สำหรับส่วนที่ 2-3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert ด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (Likert, 1961, p. 114)

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ ได้ผ่านการเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบสำนวนภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหา โดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Index of Item Object Congruence : IOC) ซึ่งผู้วิจัยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลสะแก อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (1984, p. 126) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ค่าความเชื่อมั่น (α) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวลาช่วงหลังเลิกงานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามอย่างอิสระ ทำการแจกแบบสอบถามในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 18 แห่ง ซึ่งก่อนแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงและอธิบายข้อมูลที่จำเป็นและเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้ซักถามก่อนทำการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามแต่ละแห่งครบตามจำนวนแล้วจึงเดินทางกลับมากับรวบรวมแบบสอบถาม สามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่ได้ครบตามจำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง และระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean : $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA) นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

สำหรับ การแปลผลโดยแบ่งช่วงระดับคะแนนด้วยวิธีการหาความกว้างของอันตรภาคมีค่าเท่ากับ 0.80 ดังนั้นช่วงอันตรภาคชั้นจะมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นและความหมายจากแบบสอบถามที่วัดได้ 5 ระดับ ดังนี้ (Wongratana, 2007, p. 33)

คะแนนเฉลี่ย	4.20-5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแสดงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปัจจัยที่ศึกษา	n=400			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการปกครอง	3.21	0.70	ปานกลาง	3
2. ด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมือง	3.43	0.58	มาก	1
3. ด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง	3.34	0.63	ปานกลาง	2
4. ด้านการได้รับผลประโยชน์	3.07	0.71	ปานกลาง	4
โดยรวม	3.26	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทราโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมืองมากที่สุด ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.58) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.63) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการปกครอง ($\bar{X}=3.21$, S.D.=0.70) และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.07$, S.D.=0.71)

2. ผลการศึกษาระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง
ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	n=400			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.53	0.61	มาก	1
2. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	3.11	0.55	ปานกลาง	2
3. ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน	2.82	0.68	ปานกลาง	4
4. ด้านการติดต่อเป็นการเฉพาะ	3.06	0.73	ปานกลาง	3
โดยรวม	3.13	0.45	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.61) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ($\bar{X}=3.11$, S.D.=0.55) ด้านการติดต่อเป็นการเฉพาะ ($\bar{X}=3.06$, S.D.=0.73) และด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X}=2.82$, S.D.=0.68)

3. ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษาและวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

model	ss	df	MS	F	sig
regression	33.66	3	11.22	87.79	0.00*
residual	50.61	396	0.12		
total	84.27	399			

* p<0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับปัจจัยที่ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ จึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ คำนวณหาค่าสำคัญของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและสร้างสมการพยากรณ์เชิงพหุ แสดงดังตารางที่ 5-6

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุของปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	F	sig
X ₁	0.56	0.32	189.26*	0.00
X ₂ , X ₃	0.62	0.38	124.49*	0.00
X ₁ , X ₃ , X ₄	0.63	0.39	87.79*	0.00

* p<0.05

กำหนดให้ X₁ คือ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง

X₂ คือ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมือง

X₃ คือ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง

X₄ คือ ปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือก คือปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง (X₁) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง (X₃) และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ (X₄) จึงสรุปได้ว่า

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E. _b	beta	t
ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง (X ₁)	0.21	0.03	0.32	6.33
ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง (X ₃)	0.19	0.03	0.26	4.85
ปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ (X ₄)	0.09	0.03	0.14	3.03

R=0.63, R²=0.39, F=87.79*

a=1.52, S.E._{est}=0.10

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานของปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง (X₁) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง (X₃) และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ (X₄) ส่งผลทางบวกต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเท่ากับ 0.21, 0.19 และ 0.09 ตามลำดับ มีค่าสหสัมพันธ์เชิงพหุของวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กับปัจจัยปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมือง (X₁) ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง (X₃) และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ (X₄) เท่ากับ 0.63 สามารถพยากรณ์วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 39.90 มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.10 เขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{y} = 1.52 + 0.21(X_1) + 0.19(X_3) + 0.09(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.32(X_1) + 0.26(X_3) + 0.14(X_4)$$

อภิปรายผล

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมือง ปัจจัยด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมืองปกครอง และปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่คิดว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความโน้มเอียงด้านการบริหารงานไปตามระบบการเมือง จึงส่งผลให้ประชาชนเกิดความไม่มั่นใจในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากเท่าใดนัก สอดคล้องกับแนวคิดของ Almond and Verba (1965, pp. 17-23) ที่ได้เสนอว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพโรฟ้าเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการเมืองโดยทั่ว ๆ ไปแต่ไม่สนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการ และไม่มีความรู้สึกว่าตนเองมีความหมายหรือมีอิทธิพลต่อระบบการเมืองบุคคลเหล่านี้จะยอมรับอำนาจรัฐเคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมายบุคคลเหล่านี้จะไม่เรียกร้องไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและมีความเชื่อที่ว่าการเมืองเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจ โดยมีถือว่าตนเองอยู่คนละโลกกับการเมืองเป็นเพียงประชาชนซึ่งอยู่ใต้การบังคับบัญชา และมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือนโยบายเท่านั้น

2. ระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการติดต่อเป็นการเฉพาะและด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ยังขาดความเชื่อมั่นในการเข้าถึงกระบวนการการมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ทั้งนี้ก็ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khantikun (2010, p. 1) ได้ทำการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ส่วนรายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพียง 2 ระดับเท่านั้น ได้แก่ ระดับปานกลาง คือด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการสนทนาเรื่องการเมือง และระดับต่ำ คือด้านการชุมชนทางการเมือง ด้านการติดต่อกับนักการเมือง และด้านการเข้าร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองและกลุ่มทางการเมืองต่าง ๆ

3. ปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ด้านความโน้มเอียงที่มีต่อโครงสร้างทางการเมืองปกครอง ด้านความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมทางการเมือง และด้านการได้รับผลประโยชน์ ส่งผลทางบวกต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่คิดว่าความโน้มเอียงที่มีต่อระบบการเมืองการปกครองนั้น เป็นการเรียกร้องให้ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ ต่อข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่มุ่งหวังต่อการได้มา

ซึ่งนโยบายสาธารณะ เพื่อประโยชน์สูงสุดของตนเอง ซึ่ง Almond and Verba (1965, pp. 29-30) ได้ศึกษาเรื่อง The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations ซึ่งได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง โดยวิจัยกลุ่มตัวอย่าง 5 ประเทศ คือ เยอรมัน อิตาลี เม็กซิโก อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา โดยให้ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองก็คือความโน้มเอียงทางจิตวิทยาของบุคคล (Psychological orientation) ต่อวัตถุทางการเมือง (Political objects)

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ นำมาเสนอเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการได้รับผลประโยชน์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่น้อยที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตรงไปตรงมา รวดเร็ว โปร่งใส เข้าถึงประชาชนทุกครัวเรือน มีการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เช่น สมาชิกสภา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำชุมชนในองค์กรต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง
2. ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน เป็นวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่น้อยที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมุ่งสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นภายในจิตใจให้ความสำคัญด้านการสื่อสารที่ถูกต้องตรงกันเป็นหลักควรมุ่งปรับทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่ถูกต้องแก่ผู้นำท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทุกคนซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
3. ปัจจัยด้านความโน้มเอียงที่มีต่อปัจจัยในระบบการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนน้อยที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ควรมุ่งพัฒนาปลูกฝังค่านิยมทางการเมืองที่ดี การทำเพื่อส่วนรวมเสียสละอดทน สร้างประชาธิปไตย สุจริต โปร่งใส เคารพประชาชน และมีความศรัทธาในกระบวนการทางการเมืองหรือตัวนักการเมืองเพราะประชาชนจะเชื่อว่าตนเองมีประสิทธิภาพทางการเมืองและคิดว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหน้าที่ของตน

เอกสารอ้างอิง

- Almond, G. A., & Powell, B. G. (1966). *Comparative Politics : A Development Approach*. Boston : Little, Brown and Company.
- Alomind, G. A., & Verba, S. (1965). *The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. Boston : Little Brown and Company.
- Chanthaphan, R. (2008). *Thai society and politics based on the democratic participatory upon good governance principles*. Bangkok : Thonburi Rajabhat University. (In Thai)
- Cronbach, J. L. (1984). *Essential of Psychological Testing* (3rd ed). New York : Haper and Row.
- Khantikun, P. (2010). *Political participation patterns of people in Dusit district, Bangkok*. Research report. Bangkok : Suan Sunandha Rajabhat University. (In Thai)
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York : McGraw-Hall Book.

- Local Administration Department, Ministry of Interior. (2016). *Population data Mueang Chachoengsao*. Chachoengsao : Local Administration Department, Ministry of Interior. (In Thai)
- McClosky, H. (1968). *Political inquiry: The nature and uses of survey research*. London : The Macmillan.
- SriMahawaro, W. (2011). *Thai politics, system or people: Cultural development and political participation of people*. Retrieved August 2, 2016, from <http://kpi2.kpi.ac.th/wiki/index.php/> (In Thai)
- Thamrongthanyawong, S. (2013). *Public Policy: Concepts, Analysis and Processes* (14th ed.). Bangkok : Sema Tham printing. (In Thai)
- Verba, S., Nie, N. H., & Kim Jae-On. (1978). *Participation and Political Equality: A Seven Nation Comparison*. London : Cambridge University Press.
- Walter, A. R. (1975). *Political Culture*. London : Praeger Publishers.
- Wongratana, C. (2007). *Techniques for statistical use for research*. Bangkok : Srinakharinwirot University Prasarnmit. (In Thai)
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York : Harper & Row.

ผู้เขียนบทความ

นางสาววิลาวัลย์ ศรีสว่าง

นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
422 ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000

E-mail: ppatter1234@gmail.com

ดร.อัมรินทร์ นาคณัฐเศรษฐ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์